

Geen steriele perfectie, maar warm vreugdebetoon

Wat was het weer onstuitbaar blij: Bachkoor Holland in de Pieterskerk! Natuurlijk, er zijn meer orkesten en koren die spraakmakend Bachs Weihnachtsoratorium uitvoeren. Neem Ton Koopman met zijn Amsterdam Baroque Orchestra & Choir. Het is fraai wat hij doet, een slanke, authentieke interpretatie volgens 'regels'. Echter, dat kan resulteren in steriele perfectie, in doodsheid. Vergeet dat maar bij Bachkoor Holland, Concertgebouw Kamerorkest en solisten, geheel onder leiding van Gijs Leenaars. Wellicht niet zo 'authentiek', maar springlevend, menselijk warm, van vlees en bloed. Bovendien zo enorm feestelijk dat ik althans door m'n knieën ga voor deze uitvoeringspraktijk. Niemand kan zo indringend muzikaal de wereld verkondigen dat er een kind is geboren dat grensoverschrijdend goed doet, als Johann Sebastian Bach. Een kind dat mens geworden, zijn naaste liefheeft, wie weet nog meer dan zichzelf. En om de een of andere reden laat Leenaars dat horen. Niet 'empfindlich', niet extatisch maar vrijelijk. Het bijzondere is dat iedereen daar aan mee wil doen. Het koor in zijn directe, glansrijke homogeniteit, strikte, verende ritmiek, spirituele eenheid. Perfect samengaand met het orkest dat zich in alle opzich-

Het Bachkoor.

ARCHIEFFOTO

ten verre houdt van routine of effectbejag, maar zich inleeft in het samenspel van kennis en gevoel: het plenum, de hartstochtelijke trompet(ten), de swingende contrabas en cello, warm dynamische hobo d'amore en fluit, nou ja, alles wat knoppen of snaren en klankbodem heeft. Ook het koor sprankelt van begeesterde energie. Sopranen die uitblinken in glansrijke eensgezindheid, alten in bruisende kracht, bassen en tenoren, solide als oude blauwe zeekei. Ze prijzen de goddelijke muziek Hemels! De vier solisten hebben veel gemeen met elkaar: uitstekende

Muziek

Weihnachtsoratorium door Bachkoor Holland o.l.v. Gijs Leenaars, m.m.v. Judith van Wanroij (sopraan), Barbara Kozelj (mezzosopraan), André Post (tenor), Niklaus Kost (bariton) en het Concertgebouw Kamerorkest. Gehoord: 21-12, Pieterskerk, Leiden.

articulatie, waardoor inhoud van tekst zuiver overkomt; betrokkenheid die de luisteraar aanspreekt; last but not least onweerstaanbaar stemgeluid dat harten doet smelten.

De enige 'ruis' wordt veroorzaakt door de tenor André Post. Hij leeft zich ook absoluut in in de tekst, zingt aria's intens en voorbeeldig, maar in recitatieven gaat hij zich zo te buiten gaat dat woorden bij tijd en wijle trommelvliezen bijna doen bersten.

Ook als niemand de in 2011 overleden dirigent Charles de Wolff zal vergeten, Gijs Leenaars spreekt de mensheid opnieuw aan in een eigentijds toegewijde interpretatie.

Lidy van der Spek